

4 nedeľa cez rok A 2026

AI "Čo je to šťastie?", znie otázka v staršom českom filme *Škola, základ života* z prostredia strednej školy. A dostávame zaujímavú odpoveď od básnika Adolfa Hejduka: "muška jenom zlatá". Šťastie je veľmi vrtkavé. Priletí, odletí. Nemáme nad ním kontrolu.

KE Motív šťastia je rozvinutý aj v dnešnom evanjeliu v ôsmich blahoslavenstvách svätého Matúša: „Blahoslavení chudobní, tichí, prenasledovaní atď.“

DI Slovenský výraz blahoslavený nezodpovedá celkom gréckemu originálu. Gréčtina má dva blízke výrazy pre šťastie. Eudaimonia - potešenie, veselosť - bežne používané filozofmi. Grécka Biblia však väčšinou používa slovo makarios - požehnaný. Prvý termín je teda skôr psychologický: cítiť sa dobre, smiať sa, byť v stave potešenia, zábavy. Druhý výraz sa do slovenčiny prekladá ako "**požehnaný**"; znamená to niečo viac: **byť si istý, že je človek na správnej ceste**. Ten, kto putuje, sa niekedy cíti unavený, možno je mokrý, hladný. Ale je si istý, že sa čoskoro vráti domov, akceptuje všetky ťažkosti.

PAR Je rozdiel medzi šťastím, ktoré dáva svet, a tým, ktoré pochádza od Boha. To prvé je jednoducho pocit spôsobený niečím veselým. Ako dlho trvá? Zvyčajne nie dlho. Keď niekto povie vtip, od srdca sa zasmejeme. Ponúkajú nám pohár dobrého vína, my im ďakujeme slovami: "Urobili ste nám radosť." Syn priniesol zo školy dobré vysvedčenie, z ktorého sa teší celá rodina. Ak má niekto takéto zážitky často a veľa, hovoríme, že ho šťastie sprevádza životom. Je si však istý, že je na správnej ceste životom? To vám nikto nemôže zaručiť. Je teda šťastný, ale nie je požehnaný, blahoslavený v biblickom zmysle.

Iba Boh nám môže dať istotu, že sa dostaneme tam, kam máme, že náš život nebude márný, že dosiahneme cieľ. Čo Boh dáva, to neberie späť. Požehnanie v dôvernom osobnom vzťahu s Bohom nemôže človeka opustiť, ani keď je chudobný, ani v slzách, ani v prenasledovaní a napokon ani v smrti. Zostáva vždy požehnaný. Požehnanie si tiež nemôžeme vyrobiť. Zvyčajne je to vedľajší účinok života podľa Božieho želania, Božej vôle. Požehnanie úzko súvisí s jednou z Božích čností - nádejou. Katechizmus Katolíckej cirkvi to vysvetľuje takto /KKC 1817/: "Nádej je teologálna čnosť, ktorou túžime

po nebeskom kráľovstve a po večnom živote ako po svojom šťastí, pričom vkladáme svoju dôveru do Kristových prisľúbení a nespoliehame sa na svoje sily, ale na pomoc milosti Ducha Svätého. /KKC 1818/: „Čnosť nádeje zodpovedá túžbe po šťastí, ktorú Boh vložil do srdca každého človeka; osvojuje si očakávania, ktoré podnecujú činnosť ľudí; očisťuje tieto očakávania, aby ich zamerala na nebeské kráľovstvo; ochraňuje pred malomyselnosťou; je oporou vo chvíľach opustenosti; rozširuje srdce v očakávaní večnej blaženosti. Nadšenie vzbudené nádejou chráni pred egoizmom a vedie k radosti z kresťanskej lásky.“

K téme šťastia sa v jednom rozhovore vyjadril aj Max Kašparů: „Spokojnosť je trvalé nastavenie duše. Šťastný môže byť človek tu a tam, pár krát za rok. Spokojný môžeme byť každý deň. Budme viac spokojní než šťastní.“

MY Nemecký emigrant Kurt odišiel z Berlína, aby začal nový život ako lekár v New Yorku. Po presťahovaní do Ameriky musel absolvovať skúšky, aby mohol opäť pracovať ako lekár. Dovtedy nesmel vykonávať lekársku prax. Kurt žil v chudobnej štvrti v podnájme. Muž, u ktorého býval, mal syna Jimmyho, ktorý ochorel. Hoci rodičia zavolali lekára, ten jednoducho neprišiel a Jimmy bol v kritickom stave. Jimmyho otec prosil lekára Kurta, aby niečo urobil. Bol hlboko rozpoltený - ak by dieťaťu pomohol, porušil by zákon a bol by deportovaný z Ameriky. V opačnom prípade by dieťa zomrelo. Kurt riskoval. Pomohol dieťaťu. Americký lekár sa však o prípade dozvedel a Kurta zažaloval. Keď sa spolubývajúci dozvedeli, čo sa Kurtovi stalo, spojili sa, vyzbierali peniaze a išli na súd. Prišli práve vo chvíli, keď sa sudca Kurta spýtal: "Vinný alebo nevinný?" Skôr než Kurt stihol odpovedať, spolubývajúci z chudobnej štvrte zakričali: „Nevinný.“ Sudca sa nahneval a chcel opustiť súdnu sieň. Nemohol však ignorovať dav, a tak sa ich spýtal, čo chcú. Majiteľ bytu, v ktorom Kurt býval, povedal sudcovi: "Ak odsúdite nášho lekára na pokutu, zaplatíme ju." Sudca to pochopil a vyriekol tento rozsudok: "Prekročil si zákon, aby si prejavil lásku k vyššiemu princípu. Si nevinný!" Radosť a spokojnosť by sa v tej chvíli dali krájať.

ADE. Bratia a sestry. Máme pred sebou ďalší týždeň. Budeme mať veľa príležitostí urobiť druhých požehnanými. Urobme to, aby sme dokázali, že sme skutočne na správnej ceste s Bohom. Amen.